

Sygn. akt I C 2381/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. G. kwotę 10.087,98 zł (słownie: dziesięć tysięcy osiemdziesiąt siedem złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. G. kwotę 2.905,- zł (słownie: dwa tysiące dziewięćset pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,- zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2381/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 kwietnia 2014 roku rozpoznany w postępowaniu upominawczym powód T. G. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie kwoty 10.087,98 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód żądał zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż pozwany związany był z powodem umową ubezpieczenia nieruchomości. Z tytułu przedmiotowej umowy pozwany winien zapłacić na rzecz powoda kwotę 10.087,98 zł. stanowiącą 100% wartości przedmiotu niniejszego sporu. Poza zasądzoną na rzecz powoda kwotą pozwany powinien zapłacić odsetki od tej kwoty od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty. Jak wyjaśnił pełnomocnik powoda na kwotę dochodzoną pozwem zostały się kwoty wynikające z kosztorysu szkody budowlanej załączonego do pozwu. **(pozew i załączniki – k. 1-28)**

W postępowaniu upominawczym nakazem zapłaty z dnia 27 maja 2014 r. sygn. I Nc 2960/14 Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu aby zapłacił powodowi kwotę 10.087,98 zł. oraz kwotę 2.543,25 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu. **(nakaz zapłaty – k. 30)**

Od powyższego nakazu pozwany złożył sprzeciw z dnia 23 czerwca 2014 r. żądając oddalenia powództwa w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił, iż w dniu szkody tj. w dniu 27 lutego 2012 r. miał miejsce huragan w rozumieniu § 6 ust. 1 w zw. z § 2 ust. 21 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...). W świetle bowiem ww. § 2 ust. 21 OWU pod pojęciem „huragan” rozumie się „wiatr o prędkości nie mniejszej niż 17,5 m/s

ustalanej przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.” W najbliższej okolicy nie stwierdzono śladów wystąpienia huraganu, wobec czego pozwany wskazał, iż szkoda nie nastąpiła wskutek huraganu. Dodatkowo pozwany wskazał, że nie odpowiada za szkody zalaniowe powstałe wskutek niekonserwowanych lub nienależycie konserwowanych elementów i przytoczył treść postanowień OWU co do określania wysokości szkody. **(sprzeciw – k. 33-35)**

Pismem z dnia 12 sierpnia 2014 r. pełnomocnik powoda wniósł odpowiedź na sprzeciw kwestionując stanowisko pozwanego w nim zajęte i podtrzymując powództwo w całości. W piśmie tym powód wskazał, iż szkoda powstała nie w wyniku huraganu, ale w wyniku ryzyka ubezpieczeniowego, jakim jest zalanie. Ponadto pozwany zakwestionował jakoby zalanie powstało wskutek rzekomego niekonserwowania lub nienależytego konserwowania dachu. **(pismo – k. 50-51)**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2011 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. jako Ubezpieczycielem a T. G. jako Ubezpieczającym i jednocześnie Ubezpieczonym doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia nieruchomości położonej w I. przy ul. (...) na okres od 26 października 2011 r. do 25 października 2012 r. **(dowód: k. 6-7 – Polisa Seria (...) z dnia 25 października 2011 r.)**

W dniu 27 lutego 2012 r. w wyniku intensywnych opadów deszczu oraz podmuchów wiatru doszło do zalania domu objętego ubezpieczeniem. W dniu 28 lutego 2012 r. powód zgłosił szkodę powstałą w wyniku poderwania dachu i zalania ściany w jednym pomieszczeniu budynku mieszkalnego **(dowód: k. 43-44 – druk zgłoszenia szkody majątkowej. Nr szkody (...)).**

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. odmówił przyznania świadczenia na pokrycie szkody w odniesieniu do objętego ubezpieczeniem budynku mieszkalnego. Ubezpieczyciel powołując się na § 14 pkt 5b ogólnych warunków ubezpieczenia (...) twierdził, że nie odpowiada za szkody zalaniowe powstałe wskutek niekonserwowanych lub nienależycie konserwowanych: dachów, ścian, balkonów, tarasów, okien jeżeli obowiązek ich konserwacji należał do Ubezpieczającego lub Ubezpieczonego, chyba że dopełnienie tego obowiązku nie miało wpływu na zaistnienie wypadku ubezpieczeniowego. Na podstawie informacji zebranych w toku likwidacji szkody pozwany podnosił, że zwolnienie go z odpowiedzialności wynikało z tego, że zalanie pokoju i przedpokoju miałyby być skutkiem nieszczelności obróbek blacharskich kominów oraz włazu na dach **(dowód: k. 28 - pismo z dnia 14 marca 2012 r.)**.

W następstwie otrzymania pisma z dnia 14 marca 2012 r., które odmawiało pokrycia szkody, powód przesłał do (...) S.A. z siedzibą w W. pismo będące odpowiedzią („odwołaniem”), na twierdzenia o przyczynie powstałej szkody. Powód w swoim piśmie wskazywał, że uszkodzenie nastąpiło na skutek zdarzenia losowego – huraganu **(dowód: k.45 – pismo powoda)**.

Powód zlecił wykonanie oceny stanu technicznego pokrycia dachowego, którą przeprowadzono w maju 2012 r. W świetle tej oceny na dachu nie stwierdzono uszkodzeń powstałych z powodu działania czynników wykraczających poza normalną eksploatację dachu. **(dowód: k. 8-12 – ocena stanu technicznego pokrycia dachowego)**.

Powód zlecił przygotowanie kosztorysu szkody budowlanej, który wykonano w maju 2012 r. W jego wyniku wyceniono wartość kosztorysową robót na kwotę 10.087,98 zł brutto. **(dowód: k. 13-27 – kosztorys szkody budowlanej)**.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, co do autentyczności których Sąd nie miał żadnych wątpliwości i które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z treścią art. 805 § 2 pkt. 1 k.c. świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W toku niniejszego procesu powód dochodził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. zapłaty kwoty wynikającej z załączonego kosztorysu szkody budowlanej w łącznej kwocie 10.087,98 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do treści art. 232 kpc strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Stąd też należy stwierdzić, iż jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontrydiktoryjności. Oznacza to, iż sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). W szczególności rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, że żadna ze stron nie przedstawiła dowodu w postaci ogólnych warunków ubezpieczenia, które były jednym z głównych czynników kształtujących stosunek prawny łączący strony. Strony nie kwestionowały jednak brzmienia postanowień przytoczanych w pismach procesowych z ogólnych warunków ubezpieczenia, wobec czego spór sprowadzał się jedynie do rozbieżnej kwalifikacji zaistniałych zdarzeń na gruncie umowy ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował ani faktu wystąpienia u powoda szkody ani jej rozmiarów wynikających z kosztorysu szkody budowlanej. Zarzuty podnoszone w sprzeciwie od nakazu, były następujące:

1. nie udowodnienie wskazywanej przez powoda przyczyny szkody tj. nie udowodnienie wystąpienia huraganu;
2. brak należytej konserwacji dachu.

W zakresie zarzutu pierwszego trzeba zwrócić uwagę na to, że powód ani w pozwie ani w zgłoszeniu szkody nie twierdzi, że przyczyną szkody był huragan. Na druku zgłoszenia szkody jest zaś informacja, że przyczyną szkody było „zalenie – opad atmosferyczny”. Fakt, że w piśmie oznaczonym jako „odwołanie” powód pisze, że „uszkodzenie nastąpiło na skutek huraganu” niema szczególnego znaczenia biorąc pod uwagę to, że omawiane pismo zostało wysłane w odpowiedzi na już wcześniej podjętą decyzję ubezpieczyciela o odmowie pokrycia szkody z ubezpieczenia (pismo z dnia 14 marca 2012 r.). Ponadto Sąd uznał za przekonujące wyjaśnienia pełnomocnika powoda, że wyrażenie „huragan” było użyte w znaczeniu potocznym i tylko w celu określenia bardzo silnego wiatru towarzyszącego burzy, która spowodowała zalanie. /dowód: k 69. – protokół z rozprawy z dnia 18 lutego 2015 r. /.

W świetle chronologii wymienianych pomiędzy stronami pism oraz wyjaśnień pełnomocnika powoda nie sposób zatem przyjąć, że przyczyną, która spowodowała szkodę miał być „huragan” w ścisłym tego słowa znaczeniu. W przedstawionym stanie faktycznym przyjąć należało, że zgłoszenie szkody w którym wymieniono zalanie jako przyczynę szkody było dla Ubezpieczyciela wiążące. Pozwany z kolei we wniesionym sprzeciwie sam przytocza zawarty § 6 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia katalog zdarzeń ubezpieczeniowych w którym zaraz po „huraganie”

wymienia się „zalanie”. Wobec powyższego należało przyjąć, że powód wobec braku kwestionowania przez stronę pozwaną faktu zalania wykazał przyczynę, która na gruncie umowy ubezpieczenia miała relewantne prawnie skutki.

Co do zarzutu pozwanego, iż powód nie wykazał, że należycie konserwował dach to należy stwierdzić, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na pozwanym, który to powinien wykazać inicjatywę dowodową jak np.: zgłoszenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczności, czy miało miejsce należyte konserwowanie dachu przez powoda. Takowego wniosku pozwany nie zgłosił, a w tym przedmiocie brak podstaw na przerzucanie ciężaru dowodu na powoda.

W kwestii konieczności udowodnienia rozmiarów szkody trzeba stwierdzić, że może to nastąpić nie tylko poprzez przedstawienie faktur VAT na przeprowadzone remonty, ale również poprzez przedłożenie odpowiedniego kosztorysu. Ten drugi przypadek miał miejsce w wypadku powoda, który przedstawił ocenę stanu technicznego pokrycia dachowego i kosztorys szkody budowlanej. W zapisów świetle OWU zacytowanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty – wysokość odszkodowania może być określona na podstawie m. in. kosztorysu odbudowy lub naprawy dokonanej systemem gospodarczym, przedłożonego w terminie 12 miesięcy od dnia powstania szkody. W ocenie Sądu przedłożony przy pozwie kosztorys odpowiada tym zapisom, a pozwany żadnych zarzutów co do tego kosztorysu nie sformułował.

Z tych względów Sąd uznał, iż dla określenia wysokości szkody nie była niezbędna opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa, który to dowód Sąd pominął wobec nieuiszczenia w terminie przez powoda zaliczki na poczet opinii biegłego.

Sąd uwzględnił powództwo w całości stąd zasądził od pozwanego (...) S.A. na rzecz powoda kwotę **10.087,98 zł.** wynikającą z kosztorysu szkody budowlanej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2012 r. do dnia zapłaty. Daty wymagalności roszczenia pozwany nie kwestionował.

Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349) i zasądził od Pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. G. kwotę 2.905,00 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 2.400,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...).